国家级教学成果二等奖系列教材

亚非语言文学国家级特色专业建设点系列教材

วิชาอ่านวรรณกรรมไทยร่วมสมัย

泰国现当代文学作品选读

陈　晖/杨绍权/熊　韬◎编著

世界图书出版公司

需要全本请访问 www.ertongbook.com

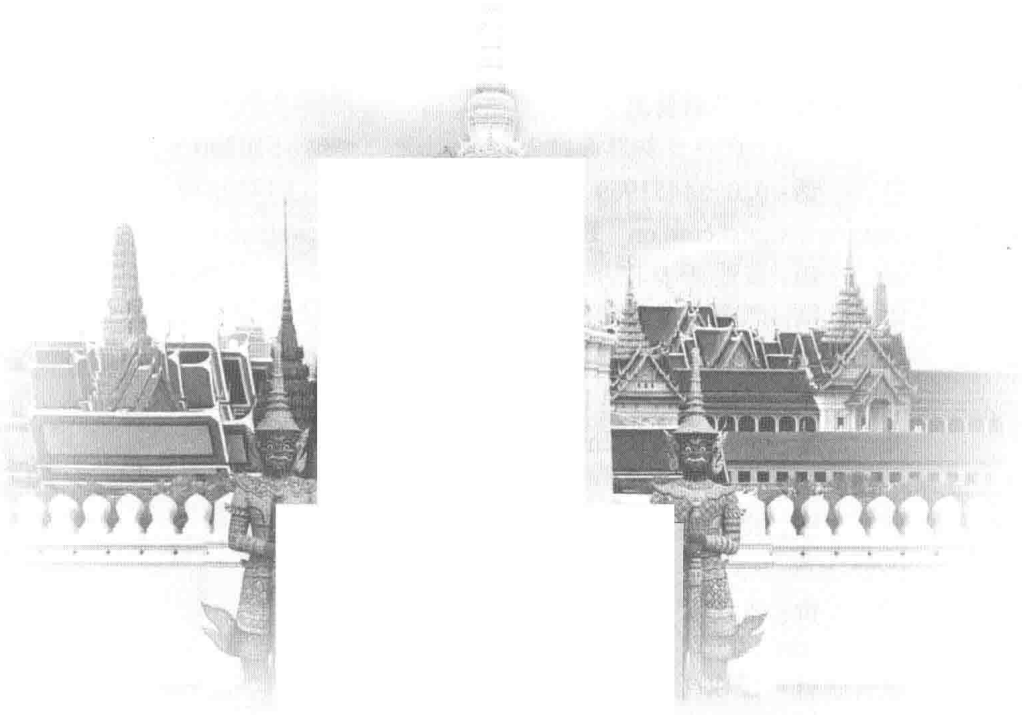
国家级教学成果二等奖系列教材

亚非语言文学国家级特色专业建设点系列教材

วิชาอ่านวรรณกรรมไทยร่วมสมัย

泰国现当代文学作品选读

陈　晖/杨绍权/熊　韬◎编著

世界图书出版公司

广州·上海·西安·北京

图书在版编目（CIP）数据

泰国现当代文学作品选读 / 陈晖，杨绍权，熊韬编著. —广州：世界图书出版广东有限公司，2016.6
ISBN 978-7-5192-1109-7

Ⅰ. ①泰… Ⅱ. ①陈… ②杨… ③熊… Ⅲ. ①泰语—阅读教学—高等学校—教材 ②文学—作品—介绍—泰国—现代 Ⅳ. ①H412.94：I

中国版本图书馆CIP数据核字（2016）第112562号

泰国现当代文学作品选读

策划编辑：刘正武
责任编辑：张　华
出版发行：世界图书出版广东有限公司
（广州市新港西路大江冲25号　邮编：510300）
电　　话：020-84451969　84453623　84184026　84459579
http://www.gdst.com.cn　E-mail: pub@gdst.com.cn
经　　销：各地新华书店
印　　刷：广东天鑫源印刷有限责任公司
版　　次：2016年6月第1版
印　　次：2016年6月第1次印刷
开　　本：787mm×1 092mm　1/16
字　　数：350千
印　　张：22.5
ISBN 978-7-5192-1109-7/I·0404
定　　价：48.00元

版权所有　侵权必究
咨询、投稿：020-84460251　gzlzw@126.com

编者的话

《泰国现当代文学作品选读》是解放军外国语学院亚非语系主任、博士生导师钟智翔教授主持的国家级教学成果二等奖系列教材之一，也是国家外语非通用语种本科人才培养基地暨亚非语言文学国家级特色专业建设点建设教材。

本教材是解放军外国语学院泰语专业自1959年成立以来，在使用多年的泰国文学课教材的基础上，根据时代发展需求重新编写的一部教材。编写的目的在于培养学生阅读、欣赏和理解泰国文学作品的能力，掌握泰国文学的基本知识，促使学生积极吸取相关的语言和文化背景知识，增加学生对泰国文学及文化的了解。

《泰国现当代文学作品选读》以泰国现当代文学思潮的演进及文学运动、文学现象的消涨为线索，选入泰国富有代表性作家的28篇作品，编为28课。作品以短篇小说、长篇小说（节选）、诗歌为主，以发表年代为序，兼顾作品的语言特点、文字难度、篇幅容量等进行编排。选材时适当加大了20世纪80年代以来作品的比例，以方便读者更全面、更客观地了解当代泰国文学的发展概貌。

本教材每课内容由作品导读、作品原文、词汇注释、作家简介和练习五部分组成。其中作品导读重点介绍选文的内容要点、主旨及创作特色，帮助学生理解和领悟原文。作家简介主要包括作家的生平和创作道路、时代背景、重要著作及影响等。希望读者通过对本教材的学习，可以开阔文学视野、提高文学鉴赏和阅读理解的能力。

《泰国现当代文学作品选读》由陈晖、杨绍权、熊韬负责编写。作为大学泰语专业文学课教材，适合本科三、四年级使用，亦可供具有中等泰语水平的自学者和文学爱好者使用。

本教材在编写过程中，得到了解放军外国语学院亚非语系教材建设委员会、解放军外国语学院亚非语言文学二级学科博士学位授权点以及中国出版集团世界图书出版广东有限公司的大力支持，谨在此表示诚挚的谢意。由于编者水平有限，篇目选择未必适当，挂一漏万和谬误之处在所难免，恳请学界同仁和广大读者不吝批评指正。

编　者

2016年5月

于解放军外国语学院

目 录

บทที่ ๑ ข้างหลังภาพ ..... ศรีบูรพา 1
บทที่ ๒ จับตาย ..... มนัส จรรยงค์ 15
บทที่ ๓ น้ำเหนือ ..... มาลัย ชูพินิจ 29
บทที่ ๔ ตึกกรอสส์ ..... อ.อุดากร 42
บทที่ ๕ บ้านแขนขาด ..... ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช 54
บทที่ ๖ สี่แผ่นดิน ..... ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช 64
บทที่ ๗ ขอแรงหน่อยเถอะ ..... ศรีบูรพา 80
บทที่ ๘ พระเจ้าคนละองค์ ..... อิศรา อมันตกุล 94
บทที่ ๙ แขมคำ ..... ลาว คำหอม 104
บทที่ ๑๐ เพียงความเคลื่อนไหว ..... เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ 112
บทที่ ๑๑ ลูกอีสาน ..... คำพู บุญทวี 118
บทที่ ๑๒ คำพิพากษา ..... ชาติ กอบจิตติ 134
บทที่ ๑๓ บ่ายของหมอกควัน ..... นิคม รายยวา 156
บทที่ ๑๔ มีดประจำตัว ..... ชาติ กอบจิตติ 169
บทที่ ๑๕ เมืองหลวง ..... วาณิช จรุงกิจอนันต์ 181
บทที่ ๑๖ ปูนปิดทอง ..... กฤษณา อโศกสิน 193
บทที่ ๑๗ แม่ครับ ..... อัญชัน 209
บทที่ ๑๘ ปณิธานกวี ..... อังคาร กัลยาณพงศ์ 219
บทที่ ๑๙ สีของหมา ..... จำลอง ฝั่งชลจิตร 224
บทที่ ๒๐ โลกใบเล็กของซัลมาน ..... กนกพงศ์ สงสมพันธุ์ 233
บทที่ ๒๑ กะหรี่กลับบ้าน ..... มาลา คำจันทร์ 248
บทที่ ๒๒ ครอบครัวกลางถนน ..... ศิลา โคมฉาย 259

需要全本请访问 www.ertongbook.com

บทที่ ๒๓ เรื่องของผมกับพ่อ……วินทร์ เลียววาริณ 268
บทที่ ๒๔ ม้าก้านกล้วย……ไพวรินทร์ ขาวงาม 284
บทที่ ๒๕ นิยายจากชายฝั่ง……ประชาคม ลุนาชัย 296
บทที่ ๒๖ ความน่าจะเป็น……ปราบดา หยุ่น 310
บทที่ ๒๗ ความสุขของกะทิ……งามพรรณ เวชชาชีวะ 324
บทที่ ๒๘ วาวแสงแห่งศรัทธา……วัชระ สุจจะสารสิน 337

บทที่ ๑ ข้างหลังภาพ

作品导读

西巫拉帕（1905—1974）是泰国著名的作家、翻译家、新闻工作者和社会活动家，也是泰国现代文学的奠基者。在文学创作中，他第一个提出“要把赏玩变成严肃的工作”，成为泰国现实主义文学流派杰出的代表。他创作了数十部长篇小说和相当数量的短篇小说，为泰国新文学的发展打下了坚实的基础。西巫拉帕最具有代表性的作品，当推《生活的战争》、《画中情思》、《后会有期》和《向前看》。前两本是他的前期作品，也是他的成名作，充满了反封建的思想色彩；后两本是他后期的作品，是其艺术创作成就的顶峰。长篇小说《画中情思》创作于1936年，是一部真正意义上的现实主义小说，是思想性和艺术性完美结合的典范，在泰国现代小说史上占有重要位置。以吉拉娣与诺朋的爱情为主线的这部作品，初看似乎是以爱情为主题。然而，正如书中主人公所说：“欣赏油画，离得太近就领悟不出其中的奥妙；如果站远一点儿，你可能就会发表另一种意见。”把这部作品放到泰国当时的时代背景下观察，我们就会发现，这是一部内涵深刻的反封建主题的作品。

ข้างหลังภาพ

ศรีบูรพา

จนกระทั่ง ๒ วันล่วงไปแล้ว นับแต่ข้าพเจ้าได้นำภาพนั้นมาแขวนไว้ในห้องทำงาน ปรีดิ์จึงได้สังเกตเห็นหล่อนไม่ได้ตื่นเต้นอะไรนัก นอกจากจะมาหยุดยืนพินิจอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็หันมาทางข้าพเจ้าถามว่า

“นี่ภาพที่ไหนคะ มิตาเกะ”

ข้าพเจ้าสะดุ้งนิดหน่อย แต่ปรีดิ์ไม่ทันสังเกต

“เป็นที่ซึ่งมีภูมิประเทศงดงามแห่งหนึ่งนอกนครโตเกียว ชาวนครโตเกียวมักเดินทางไปใช้เวลาในวันอาทิตย์ที่นั่น”

“เออ เธอซื้อมาจากโตเกียวหรือคะ?”

ข้าพเจ้าก้มหน้า มองดูหนังสือในมือซึ่งกำลังอ่านอยู่ ก่อนที่ปรีดิ์จะเข้ามาในห้อง

“เปล่า เพื่อนคนหนึ่งของฉันเขาเขียนให้”

ข้าพเจ้าไม่สู้จะพอใจ ในสุ้มเสียงที่เปล่งออกไปในตอนนี้ เพราะฟังดูคล้ายเสียงของตัวละครที่พูดด้วยความระมัดระวังอยู่บนเวที

"ฉันก็นึกอย่างนั้นแหละ ถ้าเธอถึงต้องซื้อมาก็แปลกอยู่หน่อย เพราะดูเป็นภาพธรรมดาอย่างที่สุด และทั้งฉันก็บังเอิญมองไม่เห็นความงามอะไรในฝีมือที่วาดภาพนี้นัก แต่ว่านัยน์ตาของฉันอาจอยู่ต่ำกว่าความงามของภาพนี้ก็ได้"

"การดูภาพที่วาดด้วยสีน้ำมันเช่นนี้ ถ้าดูใกล้นักอาจไม่เห็นความงามได้ แต่ถ้าดูไกลออกไปอีกหน่อยเธออาจจะมีความเห็นอีกอย่างหนึ่งก็ได้"

ปรีดิ์ไม่ติดใจที่จะทำตามที่ข้าพเจ้าแนะ และทั้งไม่ติดใจที่จะถามเอาความต่อไป ข้าพเจ้าก็มีความพอใจแล้ว

ภาพนั้นประดับไว้ในกรอบซึ่งมีขอบสีดำสนิทแขวนไว้ที่ผนังด้านตรงข้ามกับโต๊ะทำงาน เมื่อนั่งลงทำงาน ภาพนั้นอยู่ข้างหลังข้าพเจ้า เดิมทีข้าพเจ้าคิดว่าจะนำมาประดับไว้ตรงหน้า คือว่าอาจจะแลเห็นได้ทุกขณะที่ชำเลืองไป แต่ภายหลังข้าพเจ้าจึงได้เปลี่ยนความคิดใหม่ ด้วยเชื่อแน่ว่าถ้าจะทำตามความคิดเดิมแล้ว ภาพนั้นจะรบกวนประสาทของข้าพเจ้ามาก

อันที่จริงที่ปรีดิ์พูดก็มีส่วนถูกอยู่ไม่น้อย ภาพนั้นเป็นภาพอย่างธรรมดาสามัญ ไม่มีสิ่งที่น่าสะดุดตาสะดุดใจอะไร และเมื่อเทียบกับภาพบางภาพที่ข้าพเจ้าประดับไว้ในห้องรับแขกและในห้องนอน ซึ่งบางอันมีค่าตั้ง ๑๐๐ เยน แล้วก็จะเห็นว่าต่างกันไกล ภาพนั้นวาดด้วยสีน้ำมัน แสดงถึงภาพลำธารที่ไหลผ่านเชิงเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่หนาทึบตามลาดเขา อีกด้านหนึ่งของลำธารเป็นทางเดินเล็กๆ ผ่านไปบนชะง่อนหิน บางตอนก็สูง บางตอนก็ต่ำตะปุ่มตะป่ำไปด้วยก้อนหินใหญ่น้อยมีพรรณไม้เลื้อย และดอกไม้ป่าสีต่างๆ บนต้นเล็กๆ ขึ้นเรียงรายอยู่ตามหินผานั้น ไกลออกไปบนก้อนหินใหญ่ก้อนหนึ่งอยู่ต่ำลงไปจนเกือบติดลำธาร แสดงภาพของคนสองคนนั่งอยู่ ภาพนั้นเป็นภาพที่วาดให้เห็นในระยะไกล และไม่แสดงให้เห็นชัดว่าเป็นบุรุษคนหนึ่งกับสตรีคนหนึ่ง หรือว่าเป็นบุรุษทั้งสองคน แต่ว่าเป็นบุรุษคนหนึ่งนั้นแน่ บนภาพมีตัวหนังสือเขียนไว้ว่า "ริมลำธาร" ผู้เขียนคงตั้งใจจะให้เป็นชื่อของภาพนั้นตอนล่างของมุมหนึ่งเขียนไว้ด้วยตัวหนังสือเล็กๆ ว่า "มิตาเกะ" และลงวันเดือนปีไว้ข้างใต้ แสดงว่าเป็นเวลา ๖ ปีมาแล้ว

ภาพนั้น ก็เป็นภาพธรรมดาสามัญ และไม่มีสิ่งที่น่าสะดุดตาสะดุดใจอะไร ฝีมือที่วาดก็ปานกลางจะว่างามก็งามพอใช้ ไม่ถึงกับจะเรียกคำอุทานจากผู้ชมได้ ผู้ที่รักความงามของธรรมชาติ น่าจะสนใจและให้ความชมเชยบ้าง แต่ปรีดิ์ไม่มีนิสัยเช่นนั้น ซึ่งก็เป็นที่น่าเสียดาย เพราะว่ามันเป็นนิสัยที่ตรงกันข้ามกับของข้าพเจ้า

อย่างไรก็ตาม การที่ปรีดีและรวมทั้งคนอื่นๆ ด้วยจะไม่สนใจในภาพนั้นเลย ก็เป็นการสมควรแล้ว เพราะว่าตามที่ปรีดีพูด "ภาพนั้นดูเป็นภาพธรรมดาอย่างที่สุด" แต่สำหรับข้าพเจ้า—และข้าพเจ้าคนเดียวเท่านั้น—ที่จะมีความเห็นตรงกันข้ามกับคนเหล่านั้น ข้าพเจ้าผู้รู้ดีว่าข้างหลังภาพนั้นมีชีวิตและเป็นชีวิตที่ตรึงตราอยู่บนดวงใจของข้าพเจ้า สำหรับคนอื่น ข้างหลังภาพนั้นก็คือกระดาษแข็งแผ่นหนึ่ง และต่อไปก็คือผนัง ฉะนั้นเขาจะมองเห็นภาพนั้นเป็นอย่างอื่น นอกจากที่เป็นแต่เพียงภาพธรรมดาภาพหนึ่งอย่างไรได้

มองดูภาพนั้น เมื่ออยู่แต่ลำพัง ข้าพเจ้าแลเห็นน้ำในลำธารไหลเอื่อยๆ และไหลแรงบางตอนเมื่อผ่านจากที่สูง ไปสู่ที่ลาดต่ำ เห็นจนกระทั่งแสงอ่อนๆ ของฤดูออตั้ม คนสองคนที่นั่งอยู่บนชะง่อนหินซึ่งผู้เขียนได้ใช้สีป้ายๆ ไว้เหมือนอย่างไม่เอาใจใส่เลยนั้น ข้าพเจ้าสามารถแลเห็นได้ แม้จนกระทั่งขนตาอันยาวงอนของคนๆ หนึ่งในภาพนั้น และจนกระทั่งรูปสามเหลี่ยมสีแดงสดใส ๓ รูป ที่วาดไว้บนริมฝีปากบางจนทำให้ความบางของริมฝีปากนั้น มีเสน่ห์อย่างน่าประหลาด ข้าพเจ้าย่อมทราบดีว่าผู้เขียนได้เขียนภาพนั้นด้วยชีวิต มิใช่โดยไม่เอาใจใส่เลย ข้าพเจ้าแลเห็นความเคลื่อนไหวทุกสิ่งทุกอย่างในภาพอันสงบ และดูเป็นธรรมดาที่สุดนั้น ทุกฉาก ทุกตอน ตั้งแต่บทต้นจนกระทั่งบทสุดท้ายซึ่งได้ปิดฉากลงอย่างแสนเศร้าเมื่อเร็วๆ นี่เอง

๑

เมื่อเจ้าคุณอธิการบดี พาหม่อมราชวงศ์กีรติภรรยาของท่านไปฮันนีมูนที่ญี่ปุ่นนั้น ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยริคเคียว และในเวลานั้นข้าพเจ้าเพิ่งอายุได้เพียง ๒๒ ปี

ในเมืองไทย ข้าพเจ้าเคยรู้จักกับท่านเจ้าคุณโดยฐานที่ท่านเจ้าคุณกับบิดาข้าพเจ้าเป็นมิตรกัน และท่านมักแสดงความปรานีต่อข้าพเจ้า ในเวลาที่พบปะ ข้าพเจ้ารู้จักคุณหญิงอธิการบดีเท่ากับที่รู้จักท่านเจ้าคุณ ภายหลังที่ข้าพเจ้าได้ออกไปเล่าเรียนที่ญี่ปุ่นได้ประมาณหนึ่งปี ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวด้วยความสลดใจว่า คุณหญิงอธิการบดีได้ถึงแก่กรรมเสียแล้วด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าไม่ได้ทราบข่าวของท่านเจ้าคุณอีกเลย จนกระทั่งเวลาได้ผ่านไปอีก ๒ ปี และจนกระทั่งเมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้าจึงได้ทราบข่าวจากท่านอีกครั้งหนึ่ง

เจ้าคุณอธิการบดีได้เขียนมาถึงข้าพเจ้าว่าท่านจะออกมาประเทศญี่ปุ่นพร้อมด้วยภรรยาใหม่ของท่าน—หม่อมราชวงศ์กีรติ ขอให้ข้าพเจ้าช่วยจัดแจงบ้านพักไว้ให้ และรวมทั้งความสะดวกต่างๆ ตามที่ผู้ซึ่งออกมาอยู่ต่างประเทศต้องการ ท่านตั้งใจว่า จะพักอยู่ที่โตเกียวสัก ๒ เดือน

ที่ว่าท่านพาภรรยาไปฮันนีมูนที่ญี่ปุ่นนั้น เป็นคำซึ่งข้าพเจ้าเรียกเอาเอง แต่ในจดหมายที่เขียนมานั้นท่านบอกว่าต้องการเปลี่ยนภูมิประเทศ และต้องการเดินทางไกล เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

สักชั่วระยะเวลาหนึ่ง ความประสงค์ข้อใหญ่ในการออกมาประเทศญี่ปุ่นนั้น ก็เพื่อจะให้เป็นที่เบิกบานสำราญใจแก่ภรรยาใหม่ของท่าน กล่าวถึงหม่อมราชวงศ์กีรติ ท่านได้เขียนว่า "ฉันทั้งรักและสงสารเธอ เป็นผู้ที่ยังไม่สู้จะคุ้นกับโลกภายนอก ถึงแม้ว่าจะมีอายุมากแล้ว ฉันปรารถนาที่จะให้กีรติคุ้นเคยกับโลกภายนอก ไม่เฉพาะแต่ในเมืองไทยเท่านั้น และฉันปรารถนาจะให้เธอเป็นสุขเบิกบาน ปรารถนาจะให้เธอรู้สึกว่า การแต่งงานกับผู้ที่มีอายุเช่นฉันนั้น อย่างน้อยก็ไม่ไร้ความหมายเสียทีเดียว ฉันเชื่อว่าพ่อนพพรจะพอใจกีรติเช่นเดียวกับที่เธอได้มีความพอใจคุณหญิงเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยากของฉัน ผู้หาบุญไปแล้ว แต่ว่ากีรติเป็นคนที่ค่อนข้างเงียบอยู่สักหน่อยสำหรับผู้ที่ยังไม่คุ้นเคยกัน แต่เป็นคนใจคอโอบอ้อมอารี ไม่ต้องสงสัยลักษณะนิสัยอย่างพ่อนพพร คาดได้ว่ากีรติจะพอใจมาก ฉันได้บอกความข้อนี้ให้กีรติทราบแล้วด้วย"

ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักหม่อมราชวงศ์กีรติมาแต่ก่อน และข้อความสั้นๆ ที่เจ้าคุณอธิการบดี เขียนถึงท่านผู้นี้มาในจดหมาย ก็ไม่ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักท่านดีขึ้น ข้าพเจ้าเดาเอาว่า ท่านผู้นี้จะมีอายุราว ๔๐ หรืออาจจะเยาว์กว่านั้นสักนิดหน่อยคงจะเป็นคนถือตัวหรืออย่างน้อยก็ไว้ตัวตามเลือดชองเผ่าพันธุ์ ที่เป็นเจ้าและไม่ชอบเด็กที่มีนิสัยเอะอะตึงตังหลุกหลิกนั้นแน่ เพราะว่านั้นไม่ใช่ลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า คงจะเป็นคนขรึมๆ ไม่ค่อยโปรดความสนุกรื่นรมย์ตามทำนองของคนโดยมาก คงนิสัยเคร่งครัดในระเบียบแบบแผนต่างๆ ซึ่งล้านแต่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าจะต้องติดต่อกับท่านด้วยความระมัดระวัง

เจ้าคุณอธิการบดี เขียนมาในจดหมายว่าท่านไม่มีความประสงค์จะพักอยู่ที่โฮเต็ล ไม่ว่าจะเป็นโฮเต็ลที่หรูเพียงใด เช่นอิมพีเรียลโฮเต็ลเป็นต้นนั้น ท่านเบื่อที่จะต้องไปใช้เวลาว่างปะปนกับคนแปลกหน้าทั้งลาย เบื่อการแต่งตัวซึ่งจะต้องแต่งเป็นระเบียบในเวลาออกมานอกห้อง หรือเวลารับประทานอาหาร ท่านต้องการจะเช่าบ้านอยู่สักหลังหนึ่ง ซึ่งท่านอาจจะใช้ชีวิตของท่านอย่างอิสระเสรีเต็มที่ และท่านไม่สนใจว่าในการอยู่โดยทำนองนี้จะสิ้นเปลืองเงินไปสักเท่าใด

ในข้อหลังนี้ ข้าพเจ้าทราบดี เพราะว่าท่านเจ้าคุณได้ชื่อว่าเป็นเศรษฐีย่อยๆ คนหนึ่งในเมืองไทย และทั้งเป็นคนใจคอกว้างขวางโอบอ้อมอารี ข้าพเจ้าได้จัดการว่าเช่าบ้านให้หลังหนึ่งที่ตำบลโอยามาชิฮัง เป็นตำบลที่อยู่นอกเมืองออกไป และอยู่ไม่ไกลจากทางรถไฟ การเดินทางเข้าไปในเมือง จะได้รับความสะดวกสบายทุกประการ บ้านที่ว่าเช่าไว้นั้น เป็นบ้านที่ไม่ใหญ่โตนัก แต่ว่าเป็นบ้านที่สวยงามน่าเอ็นดูหลังหนึ่งในตำบลนั้น เป็นบ้านที่ปลูกขึ้นเมื่อดูตามรูปทรงภายนอกประกอบด้วยศิลปะของชาวตะวันตก แต่การก่อสร้างภายใน มีการสร้างห้องหับ และการจัดและตบแต่งบ้านด้วยเครื่องเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ เป็นไปตามแบบอย่างชาวญี่ปุ่น บ้านนั้นตั้งอยู่บนเนินเตี้ยๆ

มีกำแพงซึ่งก่อด้วยหินก้อนใหญ่ๆ สูงราว ๒ ฟุตครึ่ง เหนือก้อนหินมีดินพูนสูงขึ้นไปราว ๓ ฟุต และปลูกหญ้าเขียวชอุ่ม เหนือกำแพงดินยังปลูกต้นไม้กอน้อยๆ รายไปบนกำแพงมีระยะห่างกันพอสมควร ภายในบริเวณบ้าน มีส่วนซึ่งดูทึบไปด้วยสีเขียวของใบไม้ใหญ่น้อย ประกอบกับมีต้นไม้ใหญ่สองต้นปลูกอยู่ที่หน้าบ้านแผ่กิ่งก้านและใบอันหนาทึบปกคลุมอยู่แทบทั่วบริเวณ ทำให้บ้านหลังนั้นแลดูสดชื่นระรื่นตายิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเองมีความพอใจในบ้านหลังนี้มาก และแม้เจ้าของขอเรียกค่าเช่าเดือนละ ๒๐๐ เยน ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าแพง สำหรับบ้านที่มีเครื่องแต่งบ้านพร้อมอย่างเป็นที่พอใจ และทั้งต้องคอยดูแลมิให้รกร้างทรุดโทรม

ข้าพเจ้าได้ว่าจ้างสาวใช้รูปร่างหน้าตาน่าเอ็นดูไว้คนหนึ่ง สำหรับแลดูบ้านช่องให้เป็นไปตามทำนองความเป็นอยู่ของคนญี่ปุ่น การเลือกสาวใช้หน้าตาน่าเอ็นดูนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้หมายว่า จะให้เป็นที่พอใจแก่ท่านเจ้าคุณในทางอื่น นอกจากหน้าที่โดยตรงของหล่อน ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ถ้าเราสามารถที่จะเลือกได้ในระหว่างคนใช้ที่มีหน้าตาเหมือนกับยักษิณี กับที่มีหน้าตาหมดจดงดงามแล้ว เราก็ควรจะเลือกเอาคนหลัง เพราะว่าการที่อยู่ต่อหน้าความมดจดงดงามแล้ว ไม่ว่าจะเป็นในบุคคลหรือในวัตถุก็ดี ย่อมจะช่วยให้อารมณ์ของเราแช่มชื่นขึ้นตามส่วน ข้าพเจ้าทราบดีว่าเจ้าคุณอธิการบดีอยู่ในฐานะที่เลือกได้ ข้าพเจ้าต้องจ้างสาวใช้คนนี้ด้วยอัตราที่แพงกว่าปกติธรรมดา แต่ส่วนที่แพงขึ้นนั้น มิใช่เป็นส่วนที่จะต้องเพิ่มให้แก่ความน่าเอ็นดูของหล่อน แต่ว่าข้าพเจ้าจำเป็นต้องเลือกหาผู้หญิงญี่ปุ่นที่พูดภาษาอังกฤษได้บ้านพอสมควร เพราะมิฉะนั้นแล้ว ท่านทั้งสอง—เจ้าคุณอธิการบดีกับภรรยาของท่าน—ก็จะได้รับความขลุกขลักมาก

วันแรกที่ข้าพเจ้าได้พบเจ้าคุณอธิการบดีพร้อมด้วยคณะของท่านที่สถานีโตเกียวนั้น ได้เป็นครั้งแรกด้วยที่ข้าพเจ้าได้รับความฉงนสนเท่ห์ใจอย่างมาก เนื่องในการที่ได้รู้จักกับภรรยาของท่านสุภาพสตรีสองคนที่มากับท่านเจ้าคุณนั้น เมื่อชำเลืองเห็นในขณะแรก ข้าพเจ้าคาดว่า คนที่มีอายุประมาณ ๓๘ ปี แต่งตัวเรียบๆ และดูติดจะครึๆ ตื่นๆ นิดหน่อยนั้น อาจจะเป็นหม่อมราชวงศ์กีรติ ทั้งนี้สันนิษฐานตามจดหมายที่เจ้าคุณมีมาถึงข้าพเจ้า ส่วนอีกคนหนึ่งนั้นตรงกันข้ามแลดูเป็นสาวและเต็มไปด้วยความเปล่งปลั่ง แต่งกายงดงามมีสง่าแม้เพียงชั่วการชำเลืองเห็นเป็นครั้งแรก ความสง่าของหล่อนก็ปรากฏโดยเด่นชัดในสายตาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเดาไม่ออกว่าหล่อนเป็นใคร ธิดาคนโตของท่านเจ้าคุณ ซึ่งได้แต่งงานไปเมื่อหลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้าก็เคยพบในกรุงเทพ ฯ

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสที่จะนึกเดาอยู่ได้เกินกว่าหนึ่งนาที เพราะว่าภายหลังที่ข้าพเจ้าตรงเข้าไปทักทายกับเจ้าคุณได้สองสามคำ ท่านก็หันไปทางสุภาพสตรีคนสาว ซึ่งในขณะนั้นยืนอยู่ข้างเคียงท่าน และพูดว่า “นี่ภรรยาของฉัน—คุณหญิงกีรติ” คำแนะนำของท่านทำเอา

需要全本请访问 www.ertongbook.com

ข้าพเจ้าแทบสะดุ้งเพราะความคาดผิดอย่างเขลา ข้าพเจ้าเกือบเสียกิริยาที่จะเพ่งดูดวงหน้าของเธอเพื่อขจัดความสงสัยว่า มีอะไรในดวงหน้านั้นบ้างเล่าที่ทำให้ใครๆ อาจจะคาดหมายได้ว่า เธอคือหม่อมราชวงศ์กีรติ ภรรยาคนใหม่ของท่านเจ้าคุณอธิการบดี

เธอยิ้มอย่างอ่อนโยน และงามชดช้อยเมื่อรับไหว้ของข้าพเจ้า ส่วนผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ในขณะนั้นถอยไปอย่างมีคารวะอยู่เบื้องหลังท่านเจ้าคุณสักสองก้าว เมื่อเหลือบไปเห็นหล่อนอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าก็พลันนึกได้ถึงข้อความตอนหนึ่งในจดหมายของท่านคุณ ซึ่งได้เขียนบอกมาว่า ท่านจะนำแม่ครัวของท่านมาจากกรุงเทพ ฯ ด้วย ข้าพเจ้าลืมข้อความข้อนี้เสียสนิท ในที่สุดข้าพเจ้าไม่มีอะไรสับสนอยู่ในหัวแล้วว่า ใครเป็นใครก็จริง แต่ข้าพเจ้าก็ยังอดประหลาดใจไม่ได้ ข้าพเจ้าคาดอายุอานามและรูปโฉมของหม่อมราชวงศ์กีรติผิดไปถนัด

ในวันนั้น ข้าพเจ้าแต่งเครื่องแบบของนักเรียนมาวิทยาวัย ซึ่งเป็นสิ่งแรกในตัวข้าพเจ้าที่หม่อมราชวงศ์กีรติมีความสนใจ เธอชมเชยว่า เป็นเครื่องแบบที่เรียบร้อยน่าเอ็นดู และที่เธอชอบมาก คือสีของมัน—สีน้ำเงิน เธอก็บังเอิญแต่งสีเดียวกัน—สีน้ำเงิน และมีดวงดอกขาวประดับอยู่ทั่วผืนผ้าทั้งกระโปรงและเสื้อ เป็นสีที่ไม่ฉูดฉาด แต่ถึงเช่นนั้นก็มีความภาคภูมิและมีสง่าอย่างบอกไม่ถูก

เมื่อข้าพเจ้าสั่งรถยนต์ให้แล่นช้า ตอนจะเลี้ยวเข้าประตูบ้าน เจ้าคุณอธิการบดีชะโงกตัวเอื้อมมือมาตบไหล่ข้าพเจ้าเบาๆ และชมเชยว่า ข้าพเจ้าจัดหาบ้านให้เป็นที่พอใจมาก เป็นความจริงว่าตามทางที่รถยนต์ผ่านมาในละแวกนั้น จะหาบ้านใดสวยงามน่าอยู่เหมือนบ้านของเราไม่มี คนใช้สาวในเครื่องกิโมโนหมดจดเรียบร้อย ยืนคอยอยู่ริมบันไดหน้าบ้าน และน้อมกายลงคำนับตั้งแต่รถผ่านประตูเข้ามา หล่อนคำนับอีกสองสามครั้งด้วยความคารวะอย่างสูงตามประเพณีของคนญี่ปุ่น เมื่อท่านทั้งสองลงมาจากรถ เจ้าคุณได้ปราศรัยกับหล่อนด้วยถ้อยคำสองสามประโยค และหล่อนตอบเป็นภาษาอังกฤษได้เรียบร้อยพอใช้ ซึ่งทำให้ท่านต้องแสดงความพอใจอีก ในที่สุดเมื่อท่านตรวจดูห้องหับและเครื่องใช้ไม้สอยภายในบ้านเรียบร้อยแล้ว ท่านก็กล่าวคำชมเชยและขอบใจข้าพเจ้าอย่างเต็มที่อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าต้องสารภาพว่า ข้าพเจ้ามีความอิ่มใจมากที่ได้จัดการให้ความพอใจแก่ท่านได้ โดยไม่มีขาดตกบกพร่องเพราะว่าด้วยความสามารถเช่นนั้น ได้ทำให้เจ้าคุณกล่าวสรรเสริญข้าพเจ้าแก่คนอื่นๆ ในภายหลังว่าข้าพเจ้าเป็นเด็กที่เฉลียวฉลาด รอบคอบเหนือเด็กหนุ่มๆ โดยทั่วไป

น้ำร้อนได้เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วสำหรับอาบ และทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีขาดตกบกพร่อง ท่านทั้งสองได้รับความพอใจ ตั้งแต่เหยียบเข้าไปในบ้านและไม่มีความผิดหวังอะไรมาขัดจังหวะ ตอนค่ำข้าพเจ้าพาท่านไปรับประทานอาหารจีนที่ภัตตาคารกาโจ้เอ้ง ซึ่งเป็นภัตตาคารที่หรูหรา มีชื่อ

เสียงเยี่ยมในนครโตเกียว ทั้งสถานที่และอาหารที่รับประทานกันในค่ำวันนั้น ทำให้ท่านเจ้าคุณพูดออกมาบ่อยๆ ว่าชวนให้คิดถึงห้อยเทียนเหลาในกรุงเทพ ฯ เมื่อกลับมาบ้าน ที่นอนของท่านทั้งสองได้จัดเตรียมไว้อย่างมีระเบียบเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้ากลับมาบ้านข้าพเจ้าคืนวันนั้นด้วยความอิ่มใจในความสำเร็จซึ่งข้าพเจ้าเองก็ออกจะรู้สึกว่าเป็นไปดีอย่างเกินคาด

๒

เหตุการณ์และความรู้สึกต่างๆ ในวันแรกที่บันดาลให้คนๆ หนึ่งเข้ามาแนบอยู่ในชีวิตของเรานั้น ย่อมประทับอยู่ในความทรงจำของเราอย่างไม่มีวันลืม เครื่องแต่งกายสีน้ำเงิน มีดวงดอกขาวเล็กๆ หมวกสีขาว และรองเท้าสีขาว เป็นเครื่องแต่งกายของสุภาพสตรีชุดแรกที่เข้ามาฝังอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้า เป็นชุดที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีสง่าและภาคภูมิอย่างยิ่ง หม่อมราชวงศ์กีรติเป็นคนร่างอวบ แต่ว่าไม่ใช่คนใหญ่โต สมบูรณ์และเปล่งปลั่ง ผิวอ่อน ดวงหน้านั้นเมื่อได้สังเกตเห็นโดยใกล้ชิดและบ่อยครั้ง ก็ยิ่งประจักษ์ในความสวยงามเด่นชัดทวีขึ้น ดวงตาดำใหญ่ภายใต้ขนคิ้วยาว มีน้ำสุกใสหล่ออยู่ในดวงตานั้น แก้มปลั่งคางเล็กเชิดนิดหน่อยจนมีรอยบุ๋มอันน่าพิศวาสเหนือลูกคางนั้น ริมฝีปากเรียวยาว และเต็มประทับด้วยรูปสามเหลี่ยมมีสีแดงสองรูป เบื้องบนและอีกรูปหนึ่งที่เบื้องล่าง ทำให้ริมฝีปากบางคู่นั้นมีความงามเหนือสิ่งใดๆ หมด ข้าพเจ้าต้องยอมสารภาพว่าไม่เคยเห็นริมฝีปากงามคู่ใดที่จะได้เคยตั้งอยู่บนคางเล็กๆ นั้น และยังตบแต่งได้งามถึงปานนั้นด้วย

ข้าพเจ้าทราบดีว่า เจ้าคุณอธิการบดีเป็นคนดีมาก และข้าพเจ้าเองก็มีความเคารพท่านเป็นอย่างยิ่ง แต่กระนั้นก็ยังอดประหลาดใจไม่ได้ว่า ด้วยเหตุอะไรในโลกนี้หนอ ที่สนับสนุนให้ความสวยงามถึงปานนี้ ได้วิวาห์กับชายวัยชราล่วง ๕๐ ปี ข้าพเจ้ามีความฉงนใจอย่างเด็กหนุ่มซึ่งอยากจะรู้ อยากจะเข้าใจความเป็นไปต่างๆ ความฉงนใจของข้าพเจ้าไม่ได้เป็นไปอย่างจริงจังนัก และไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกส่วนตัวในผู้หนึ่งผู้ใดเลย ข้าพเจ้าสังเกตว่าหม่อมราชวงศ์กีรติดูก็มีความพออกพอใจ และมีความเบิกบานในชีวิตแต่งงานใหม่ๆ ของเธอดีอยู่ นี่เป็นข้อที่เพิ่มความฉงนสนเท่ห์ใจของข้าพเจ้ายิ่งขึ้น ข้าพเจ้าแน่ใจว่าหม่อมราชวงศ์กีรติมิใช่หญิงหม้ายอยู่ก่อน เพราะความเปล่งปลั่งนั้น แลดูสดใสและใหม่เอี่ยมทุกประการ

หม่อมราชวงศ์กีรติเป็นคนสงบเงียบสมตามคำที่ท่านเจ้าคุณได้บอกมาล่วงหน้า ในระหว่างทางจากสถานีโตเกียวมาบ้าน ซึ่งรถวิ่งกินเวลาราว ๒๐ นาที เธอได้ปราศรัยกับข้าพเจ้าสองสามประโยค เมื่อมาถึงบ้านข้าพเจ้าได้ทราบว่าเธอมีความชื่นชมในบ้านที่ข้าพเจ้าจัดเตรียมไว้รับรองนั้นยิ่งกว่าที่ท่านเจ้าคุณเองจะรู้สึกได้เสียอีก เธอตื่นเต้นไม่ต้องสงสัย แต่เธอสามารถบังคับความตื่นเต้นไว้ได้ เธอเดินตรวจห้อง และชมเครื่องตบแต่งต่างๆ ด้วยกิริยาอาการแช่มช้าๆ ปราศจากอาการ

ลุกลนตื่นเต้น ในบางครั้งเธออุทานคำชมเชยด้วยเสียงซึ่งแสดงความยินดีอย่างลึกซึ้ง เธอไม่ได้พูดมากและบ่อยนัก แต่ข้าพเจ้าอ่านความชื่นชมยินดีของเธอได้จากดวงตา ข้าพเจ้ารู้สึกในบัดนั้นว่าเธอไม่เหมือนกับสตรีโดยมากที่ข้าพเจ้าได้เคยพบมา

ในระหว่างรับประทานอาหาร หม่อมราชวงศ์กีรติได้ไต่ถามข้าพเจ้าถึงเรื่องการศึกษา และความเป็นอยู่พอสมควร ข้าพเจ้าแปลกใจ ที่เธอไม่ได้ซักถามถึงความสนุกและสิ่งที่น่าตื่นเต้นของนครโตเกียว ซึ่งเป็นธรรมดาของคนเราที่แรกมาถึงมักจะซักถาม แต่เธอฟังท่านเจ้าคุณและข้าพเจ้าสนทนากันถึงเรื่องต่างๆ ด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม เธอดูเป็นผู้ใหญ่จนข้าพเจ้ามีความยำเกรง แต่ความสาวและความสวยพริ้งของเธอก็ยังเป็นเครื่องฉงนสนเท่ห์ใจของข้าพเจ้าอยู่

ในขณะที่เจ้าคุณอธิการบดีกับภรรยาของท่านมาถึงนครโตเกียว นั้นบังเอิญเป็นฤดูร้อน และมหาวิทยาลัยก็กำลังปิดเทอมใหม่ๆ ข้าพเจ้าก็มีเวลาฟรีเต็มที่เป็นโอกาสดีอย่างยิ่ง ที่ข้าพเจ้าจะสละเวลาให้แก่ท่านเจ้าคุณได้ตามแต่ท่านจะต้องการ ท่านเจ้าคุณเองในขั้นแรกก็ไม่สู้พอใจที่ได้มาพบความร้อนอย่างเดือนเมษายนในกรุงเทพ ฯ ที่โตเกียว อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นการตัดสินใจของท่านเองมิใช่โดยคำแนะนำของข้าพเจ้า แต่เมื่อได้ทราบว่าการมาถึงโตเกียวในฤดูร้อนนั้น ได้แลกกับโอกาสดีอย่างหนึ่ง คือการหยุดเทอมของข้าพเจ้า ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์มากแก่ท่านในทางอื่น ท่านก็มีความพอใจ

ในสัปดาห์แรก ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาคลุกคลีอยู่กับท่านทั้งสองแทบตลอดสัปดาห์ มี ๒–๓ ครั้งเท่านั้นที่ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน หรืออาหารเย็นร่วมกับท่านทั้งสอง ในตอนแรกๆ ที่มาถึง ท่านเจ้าคุณต้องไปพบปะกับมิตรบางคนของท่าน ทั้งคนญี่ปุ่นและคนไทยมีท่านอัครราชทูตเป็นต้น และนอกจากนั้น ท่านอยากจะดูความเป็นไปของบ้านเมืองและสถานที่ต่างๆ ตามธรรมดาของคนที่แรกมาถึงต่างประเทศ ข้าพเจ้าต้องประจำหน้าที่เป็นผู้นำทางของท่าน เพราะว่าถ้าปราศจากผู้นำทางที่พูดภาษาญี่ปุ่นได้แล้ว การไปไหนมาไหนของท่านจะได้รับความลำบากมาก ในระหว่างสัปดาห์แรกนั้น ท่านได้ไปในงานเลี้ยงต้อนรับท่านหลายครั้ง ทั้งโดยเพื่อนญี่ปุ่นและเพื่อนไทย ในงานเลี้ยงครั้งหนึ่งๆ มีคนไปชุมนุมไม่น้อย ข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสไปในงานเลี้ยงนั้นด้วยทุกครั้ง

ฉะนั้น เพียงสัปดาห์เดียว คนไทยในญี่ปุ่นก็ได้มีโอกาสพบปะท่านทั้งสองแทบทั่วกัน ข้าพเจ้าได้ทราบว่ามีผู้ยินดีมากที่ได้รู้จักกับเจ้าคุณอธิการบดี แต่ข้าพเจ้ายังได้ทราบว่า หม่อมราชวงศ์กีรติได้รับความยินดีจากคนทั้งหลายมากกว่าที่สามีของเธอได้รับหลายเท่า ทั้งที่เธอเองเกือบจะไม่รู้จักใครที่นั่นมาแต่ก่อนเลย หม่อมราชวงศ์กีรติได้บอกข้าพเจ้าในภายหลังว่า ในกรุงเทพ

ฯ เธอรู้จักคุ้นเคยกับใครบ้าง แทบจะนับได้ถ้วนโดยมิต้องนึกนาน

การณ์เป็นดังนี้มิใช่ว่าท่านเจ้าคุณดีไม่ทัดเทียมภรรยาของท่าน ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า ท่านเจ้าคุณเป็นคนดีมาก แต่หม่อมราชวงศ์กีรติมีเสน่ห์เหลือเกินนี่แหละที่ทำให้ความยินดีที่ท่านทั้งสองได้รับจากคนทั้งหลาย แตกต่างกัน ผู้ชายมีความปราโมทย์อย่างยิ่งที่ได้เห็นสุภาพสตรีไทยผู้ทรงโฉมประโลมตาอย่างหม่อมราชวงศ์กีรติ จากประเทศไทยมาเยือนนครโตเกียว ทำให้เขาทั้งหลายมีความภาคภูมิใจในเมื่อได้ประสบว่า ชนชาวญี่ปุ่นได้มองดูสตรีไทยของเราด้วยสายตาแสดงความนิยมชมชื่น ในความสวยงามซึ่งอาจลึกซึ้งเกินกว่าความคาดหมายของเรา พวกสุภาพสตรีไทยที่นั่นก็มีความตื่นเต้นสนใจในรูปโฉมของหม่อมราชวงศ์กีรติไม่น้อย แต่เป็นธรรมดาที่จะไม่พูดจาเกรียวกราวกันมากไป ท่านสุภาพสตรีเหล่านั้นและรวมทั้งผู้ชายบางคนด้วย ได้พากันมาซักถามข้าพเจ้าถึงประวัติและความเป็นไปของหม่อมราชวงศ์กีรติ ก่อนที่จะแต่งงานกับเจ้าคุณอธิการบดี ในเวลานั้นข้าพเจ้าก็ยังตอบอะไรไม่ได้ คนเหล่านั้นมีความประหลาดใจตรงกันอยู่ข้อหนึ่งว่า ด้วยเหตุผลกลใดหนอ ที่เธอได้ใช้ประกอบการตัดสินใจในการแต่งงานกับเจ้าคุณสามีของเธอ เป็นที่คาดหมายกันว่า หม่อมราชวงศ์กีรติอายุไม่เกิน ๒๘ ปี และการที่หญิงงามทรงเสน่ห์มีอายุเท่านั้น แต่งงานกับท่านสุภาพบุรุษที่มีอายุ ๕๐ ปี แม้ว่าจะเป็นคนดีและภาคภูมิตามทำนองของคนแก่ก็ตาม คนทั้งหลายก็ไม่อาจปลดเปลื้องความประหลาดใจออกเสียได้

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าเองย่อมจะมีความภาคภูมิใจมากเป็นพิเศษในฐานะที่ได้รับเกียรติยศเป็นเสมือนองครักษ์ของหม่อมราชวงศ์กีรติ ตามความรู้สึกของข้าพเจ้าดูเหมือนว่าหม่อมราชวงศ์กีรติเองน่าจะได้ทราบว่า คนทั้งหลายมีความพอใจเธออย่างไร เธอแสดงกิริยาสงบเสงี่ยมอ่อนโยนอยู่เนืองนิตย์ก็จริง แต่ใครๆ ก็อาจจะแลเห็นความหรรษาของเธอดารดาษอยู่บนผิวหน้าสีชมพูอ่อนนั้นได้

โดยที่ได้ใช้เวลาอยู่กับท่านทั้งสอง แทบตลอดทั้งวันและแทบทุกวันความรู้สึกสนิทสนมระหว่างข้าพเจ้ากับหม่อมราชวงศ์กีรติ ก็ได้มีทวีขึ้นอย่างค่อนข้างรวดเร็ว ข้าพเจ้าเป็นคนติดคนง่ายและหม่อมราชวงศ์กีรตินั้นใครๆ ก็จะต้องลงความเห็นว่า เป็นคนที่น้ำติดเหลือเกิน ในเมื่อได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน เธอมักจะแสดงความปรานีต่อข้าพเจ้าเนืองๆ เป็นต้นว่าในเวลารับประทานอาหารก็มักจะคอยช่วยเหลือดูแลให้ความสะดวกแก่ข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้าเป็นเด็กๆ ครั้งหนึ่งเธอพบรอยปริที่เน็คไทของข้าพเจ้า เธอได้ขอให้ข้าพเจ้าถอดออกแล้วก็จัดแจงเย็บให้ด้วยตนเอง อีกครั้งหนึ่ง เธอพบโคลนเปื้อนปลายแขนเสื้อของข้าพเจ้า เธอก็เรียกไปแปรงให้ ตามธรรมดาข้าพเจ้าไม่ค่อยเอาใจใส่ต่อสิ่งเหล่านี้ และไม่เคยสนใจในความพะเน้าพะนอช่วยเหลือใน

สิ่งเล็กน้อยเท่านี้ อย่างไรก็ตาม การที่ออกมาอยู่ต่างประเทศเสียตั้ง ๓ ปี ไม่มีญาติพี่น้องคอยพะเน้าพะนอเอาใจ ต้องหมกมุ่นกับการเล่าเรียน ต้องกินอยู่อย่างประหยัด และมีชีวิตอย่างแห้งแล้งนานแสนนานได้มาพบความปรานีเช่นนี้ และได้พบในยามเปล่าเปลี่ยวใจ ได้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความปรานีนั้นเป็นที่สุด ความซาบซึ้งนั้นดำเนินไปอย่างข้าพเจ้าเองก็นึกประหลาด ข้าพเจ้าค้นหาเหตุผลไม่พบว่า ในระหว่างที่หม่อมราชวงศ์กีรตินั่งเย็บเน็คไทอยู่ และข้าพเจ้านั่งรออยู่ใกล้ๆ อย่างเงียบๆ คอยตอบคำถามของเธอบางครั้ง เหตุใดข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความสุขเสียเหลือเกิน

คำศัพท์

พินิจ	ก.	思考，观察，考虑
สะดุ้ง	ก.	惊吓，吓一跳
เปล่ง	ก.	高呼
นัยน์ตา	น.	眼，眼睛
สีน้ำมัน	น.	油画颜料，油漆
แลเห็น	ก.	看见
ชำเลือง	ก.	斜视，瞟
สะดุดตา	ก.	显眼，触目，引人注目
ลำธาร	น.	小溪，山涧
หนาทึบ	ว.	厚，浓密，透不过
ลาด	ว.	坡形的，斜坡的
ชะง่อน	น.	嶙峋的悬崖
ตะปุ่มตะป่ำ	ว.	凹凸不平；崎岖
พรรณ	น.	颜色；肤色
ไม้เลื้อย	น.	攀缘植物，蔓生植物
เรียงราย	ก.	成行成列，排成一列
อุทาน	น.	感叹，惊叹
ตรึงตรา	ก.	镶，嵌
ลำพัง	ว.	独自，单独
เอื่อยๆ	ว.	轻轻，慢慢，缓缓
ป้าย	ก.	涂，抹
งอน	ว.	弯起，翘起
เหลี่ยม	น.	角，角度
ริมฝีปาก	น.	嘴唇
เสน่ห์	น.	魅力，吸引力，迷人之力
อธิการบดี	น.	校长，院长
ความปรานี	น.	仁慈，仁爱，慈爱
จัดแจง	ก.	整理，布置
ฮันนีมูน	น.	蜜月
เบิกบาน	ก.	喜悦，愉快，舒畅
สำราญ	ก.	快活，愉快，舒服
โอบอ้อมอารี	ว.	厚道，慷慨，乐善好施
เผ่าพันธุ์	น.	血统，宗族
หลุกหลิก	ก.	好动，不规范
ขรึม	ว.	严肃，沉默寡言
รื่นรมย์	ว.	令人欢乐
ปะปน	ก.	混杂
อิสระเสรี	ว.	自由，随意

เศรษฐี น. 富人，富豪
เครื่องเฟอร์นิเจอร์ น. 家具
ระรื่น ว. 喜悦，愉快
รกร้าง ว. 荒芜，荒废
ทรุดโทรม ว. 破落，衰败
ยักษิณี น. 母夜叉
หมดจด ว. 秀丽，漂亮
แช่มชื่น ว. 愉快，欢乐
ขลุกขลัก ก./ว. 出故障，不顺畅
ครึๆ ว. （口）陈旧，过时
สันนิษฐาน ก. 推断，猜测
เปล่งปลั่ง ว. （肤色）丰润，冰肌玉肤
เขลา ว. 蠢，笨
ชดช้อย ว. （姿势）优美，柔美
คารวะ ก./น. 尊敬，敬仰
พลัน ว. 立即，突然
ฉูดฉาด ว. 鲜艳，耀眼，刺目
แล่น ก. 行驶
คำนับ ก. 鞠躬，行礼
ปราศรัย ก. 寒暄，打招呼
ชมเชย ก. 赞扬，赞赏
สารภาพ ก. 承认，坦白
สรรเสริญ ก. 称赞，赞美
ภัตตาคาร น. 饭馆，酒楼
หรูหรา ว. 华丽，精致，考究
บันดาล ก. 发生，产生，创造，变成
อวบ ว. 丰满，丰腴
สุกใส ว. 晶莹，明亮
คาง น. 下巴
เชิด ก. 仰，昂
พิศวาส ว. 亲昵，爱恋
วิวาห์ ก. 结婚
ฉงนใจ ก. 迷惑，莫名其妙
ฉงนสนเทห์ ก. 迷惑，疑惑，怀疑
หญิงหม้าย น. 寡妇
รับรอง ก. 接待，招待
แช่มช้า ว. 徐缓而优美
ลุกลน ก. 仓皇，仓促
ยำเกรง ก. 尊敬
พริ้ง ว. 艳丽，妩媚
คลุกคลี ก. 混在一起，打成一片
อัครราชทูต น. 公使
ปราโมทย์ น. 欢乐，喜悦，兴奋
ประโลม ก. 满足，欣慰
เกรียวกราว ว. 喧闹
ปลดเปลื้อง ก. 减轻，缓和
องครักษ์ น. 保镖，警卫员
สงบเสงี่ยม ว. 安分，安分守己
หรรษา น. 快乐
ดารดาษ ว. 到处都有，遍地都是
โคลน น. 河泥，泥浆
พะเน้าพะนอ ก. 讨好，取悦，迎合

需要全本请访问 www.ertongbook.com